
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 191, september, oktober 2024

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Leerschool van de Verhoogde Christus

De vier geestelijke schoolklassen van het leven in Christus

Deel 20

De vierde klas

Kinderen van het Licht (slot)

Kernwoorden van de leerstof: profetie, licht, waakzaamheid, verlangens, interpretatie, aanwezigheid

“Want u was voorheen duisternis, maar **nu bent u licht in de Heere**; wandel als **kinderen van het licht**” (Efez. 5:8).

“Maar het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt **tot de volle dag**” (Spr. 4:18 NBG vert.).

“Daarom zegt Hij: Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en **Christus zal over u lichten [schijnen]**” (Efez. 5:14).

Ieder christen, een ieder die is wedergeboren, is een kind van het licht: “U bent licht in de Here.” Dat licht heeft betrekking op wie de christen **is** en het **pad** dat hij of zij bewandelt. Laten we kijken naar twee aspecten van licht in ons leven: 1) Het profetische woord dat als een lamp ons pad verlicht, en 2) Christus die over ons schijnt.

1. Het Profetisch Woord als een licht op ons pad

*“En wij hebben het **profetische woord**, dat vast en zeker is, en **u doet er goed aan daarop acht te slaan** als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw hart. Dit moet gij vooral weten, dat geen profetie der Schrift een eigenmachtige uitlegging toelaat; want nooit is profetie voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:19-21 NBG vert.).*

In de vorige studie hebben we ons toekomstig beërfde behoud besproken. De basis voor dat behoud is ons eeuwig behoud en ons huidig behoud.

In de aanloop naar het toekomstige behoud is het profetische woord een onderdeel. Petrus zegt dat we er goed aan doen op dat profetische woord acht te slaan.

Deze wereld is meer dan ooit een duistere plaats. Het licht dat we daarbij hebben, is het profetische woord.

“Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad” (Psalm 119:105 NBG vert.).

Het Profetische Woord laat zien hoe en waar we moeten lopen. Het is een licht op ons pad. Het Profetische Woord geeft ons de **hoop** die we in deze wereld nodig hebben. Er is altijd de verbinding van geloof, hoop en liefde. Het is geloof door liefde werkende en volhardt in onze hoop. Dit vereist dat we waakzaam zijn.

Waakzaamheid

In deze dagen is waakzaamheid meer dan ooit nodig. Waakzaamheid is nodig om onze geestelijke wedloop goed te lopen, maar waakzaamheid is niet nodig om deel te krijgen aan de opname. Dit kan worden gezien in 1 Thessalonicenzen 5:1-10. Het werkwoord voor “slapen” (Gr. *katheudoo*) in vers 10 is hetzelfde Griekse werkwoord dat voor “slapen” in vers 6 en 7 voorkomt. Het slapen verwijst in alle drie verzen naar een toestand van gebrek aan waakzaamheid. Hetzelfde geldt voor het werkwoord voor “wakker zijn/ waken” (Gr. *gregoreoo*), dat in vers 6 en 10 voorkomt. Dit kan maar één ding betekenen: **alle** christenen zijn “in Christus” en zullen op deze basis worden opgenomen, waakzaam of niet. Zij zullen de Here tegemoet gaan en daarna voor de rechterstoel van Christus verschijnen. Dit zien we in Openbaring 1:9-20: de Here omgord als Rechter te midden van de zeven gemeenten, dat wil zeggen te midden van **alle** christenen, allen die zijn wedergeboren.

“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij” (Openb. 3:20).

Openbaring 3:20 wordt vaak gebruikt als evangelisatietekst, eventueel in combinatie met Johannes 1:12, als aansporing om Christus aan te nemen. Veel mensen zijn door dit vers tot geloof gekomen. Het vers is echter niet gericht aan onverloste mensen, maar aan de gemeente

van Jezus Christus, aan mensen die zijn wedergeboren. Wat is dan, met het oog op gelovigen, de betekenis van het vers?

Het eerste dat opvalt in de zeven brieven is de naderende wederkomst van de Heer. Aan Efeze schrijft Jezus: *“Ik komt tot u”* (Openb. 2:5). Aan Pergamum zien we al meer urgentie, meer spoed: *“Bekeer u dan; maar zo niet, dan kom ik spoedig”* (Openb. 2:16). Aan Thyatira benadrukt de Heer nog een tijd van volharding: *“Maar wat u hebt, houdt dat vast, totdat Ik gekomen ben”* (Openb. 2:25). Aan Sardis schrijft Hij dat Hij *“zal komen als een dief”* (Openb. 3:3). De vaart komt er echt in als Hij aan Filadelfia schrijft *“Ik kom spoedig”* (Openb. 3:11) en aan Laodicéa staat Hij al voor de deur waar hij klopt. Hetzelfde zien we in Lukas 12:35-38:

“Laten uw lendenen omgord zijn en uw lampen brandende. En u, weest gelijk aan mensen, die op hun heer wachten, wanneer hij van de bruiloft wederkeert, om hem, als hij komt en klopt, terstond te kunnen opendoen. Zalig die slaven, die de heer bij zijn komst wakende zal aantreffen. Voorwaar, Ik zeg u, hij zal zich omgorden en hen aan tafel nodigen, en bij hen komen om hen te bedienen. En wanneer hij in de tweede of in de derde nachtwake komt en hen zó aantreft, zalig zijn zij.”

Deze slaven moesten hun middel omgorden en hun lampen brandende houden, zoals ook in de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden die ook hun lampen hadden en wakende moesten zijn (Matt. 25:1-13). Let ook op de verschillen. In Lukas 12 kwam de heer **van** de bruiloft, terwijl in Matthéüs 25 de meisjes **naar** de bruiloftszaal op weg gingen. Sommige bijbeluitleggers denken dat Lukas 12:35-38 betrekking heeft op Israël, nadat de bruiloft van het Lam een feit is. Het zou dan aan de gelovigen in de Grote Verdrukking zijn gericht. Wanneer we deze gedachte doortrekken, zien we dat na de wederkomst van Christus op aarde, er twee bruiloften hebben plaatsgevonden. Christus heeft zijn bruid en de Vader heeft het herstelde Israel als zijn vrouw. Voor beide bruiloften zijn er dan festiviteiten en Christus zou dan van de ene bruiloft op weg kunnen zijn naar de andere. We zullen echter zien dat dit niet de gedachte achter Lukas 12:35-38 is. Petrus vroeg zich ook af aan wie de gelijkenis was gericht en vroeg: *“Heer, zegt U met het oog op ons deze gelijkenis, of ook met het oog op allen?”* (Lukas 12:41). De Heer spreekt daarop de gelijkenis van de trouw en verstandige slaaf uit, die we ook vinden in Matthéüs 24:45-51. De genoemde gelijkenissen zijn gelijkenissen over het koninkrijk der hemelen. Dat koninkrijk is de heerschappij van de hemel over de aarde voor hen die een hemelse roeping hebben. De gemeente van Jezus Christus heeft een hemelse roeping, terwijl Israël een aardse roeping heeft. Israël is daarom niet in beeld in Lucas 12:35-38.

Hoe kan het dan dat de heer in dat gedeelte **van** de bruiloft terugkeert? De Griekse tekst helpt ons hierbij wanneer we naar het Griekse woord voor ‘huwelijk’ kijken, het woord *‘gamos’*. In Lukas 12:36 staat het woord in het meervoud en slaat gewoonlijk niet op meerdere bruiloften, maar op de verschillende onderdelen van dezelfde bruiloft. Hiermee hebben we de uitleg. We dienen Zijn stem te horen, waakzaam te zijn, de lampen brandende houden, zoals de wijze maagden deden. De bruidegom komt als een dief in de nacht, mogelijk in de tweede of derde nachtwake, dat wil zeggen de uren voor middernacht of na middernacht. Openbaring 3:20 benadrukt daarom om dagelijks Zijn tweede komst te verwachten.

Laten we eens verder lezen, vanaf Lukas 12:39:

“Maar weet dit: Als de heer van het huis geweten had, op welk uur de dief zou komen, hij zou in zijn huis niet hebben laten inbreken. Weest ook u bereid, want op een uur, dat u het niet verwacht, komt de Zoon des mensen. En Petrus zei: Heer, zegt u met het oog op ons deze gelijkenis, of ook met het oog op allen?

En de Here zei: Wie is dan de trouwe, de verstandige rentmeester, die de heer over zijn bedienden zal stellen om hun op tijd hun deel te geven? Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden. Waarlijk, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezit zal stellen. Maar als die slaaf in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft lang uit, en hij zou beginnen de slaven en slavinnen te slaan, en te eten, en te drinken en dronken te zijn, dan zal de heer van die slaaf komen op een dag, dat hij het niet verwacht en op een uur, dat hij niet weet, en hij zal hem folteren en hem in het lot van de trouwelozen doen delen. Die slaaf nu, die de wil van zijn heer kende en geen toebereidselen getroffen heeft, of niet gedaan heeft naar de wil van zijn heer, zal vele slagen ontvangen. Wie echter die wil niet heeft gekend en dingen heeft gedaan, die slagen verdienen, zal er weinige ontvangen. Van een ieder, wie veel gegeven is, zal veel geëist worden, en aan wie veel is toevertrouwd, van hem zal des te meer worden gevraagd” (Lukas 12:39-48).

In verse 45 wordt de slaaf ontrouw en mishandelt andere slaven. Zijn heer zal hem in het lot van de trouwelozen doen delen, zoals Christus tijdens het millennium trouwe gelovigen over zijn bezit zal stellen. In verse 47 lezen we: *“Die slaaf nu, die de wil van zijn heer kende en geen toebereidselen getroffen heeft, of niet gedaan heeft naar de wil van zijn heer, zal vele slagen ontvangen”*. Andere Bijbelgedeelten van dezelfde aard vinden we in Mattheüs 22:1-14; 24:45-51; 25:1-13, 28-30, Lukas 19:2-27 en Galaten 5:17-21.

Hoewel we ons eeuwig heil niet kunnen verliezen en daarmee ook niet ons kinschap, kunnen we zeker falen in het ontvangen van ons eerstgeboorterecht als zoon en niet met Hem heersen.

Hang de volgende tekst daarom maar een speciaal plekje, opdat je er elk dag aan wordt herinnerd:

“Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden. Waarlijk, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezit zal stellen” (Lukas 12:42-43).

Tot zover de opmerkingen over het profetische woord.

2. Christus zal over ons schijnen

*“Want u was voorheen duisternis, maar **nu bent u licht** in de Heere; wandel als **kinderen van het licht** - want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid - en beproef wat de Heere welbehaaglijk is. En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer. Want wat heimelijk door hen gedaan wordt, is te schandelijk om zelfs maar te vertellen. Maar al deze dingen komen openbaar als ze door het licht ontmaskerd worden; want al wat openbaar maakt, is licht. Daarom zegt Hij: **Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten [schijnen]**” (Efez. 5:8-14).*

Ieder christen is een kind van het licht. Enerzijds is dat volle licht vanaf de wedergeboorte aanwezig, anderzijds moet het schijnen tot de volle dag. Het volle licht moet niet onder de

korenmaat worden gezet. Het gebod daarbij is om te ontwaken, om wakker te worden. Dit ontwaken is niet om iets te doen, maar om iets te herkennen en te onderscheiden dat al werkelijkheid is. Wie ontwaakt, staat op uit de doden. Met deze uitdrukking wil Paulus zeggen, dat we tot het besef ontwaken dat *onze ik een "verenigde ik" is in de geest*. Het is geweldig wat dit ontwaken voor ons doet. Dat kenmerkt onze aanwezigheid in de vierde klas van de leerschool van Christus.

Een kind van het licht leeft uit het geloof en er is geen duisternis in hem of haar. En er bestaat geen geloof zonder verlangens. Te leven, betekent te leven uit verlangen! De manier waarop een christen met verlangens om wil gaan, hangt af van hoe hij of zij die verlangens interpreteert.

Neem bijvoorbeeld jaloezie, wrok, boosheid of teleurstelling. Wedergeboren worden, betekent dat het nieuwe is gekomen en het oude is voorbijgegaan (2 Kor. 5:17). De geest is dan behouden, de Heer is de Herder en Bewaarder van de ziel en ons lichaam een tempel van de Heilige Geest. Maar dan komt jaloezie om de hoek kijken. We raken uit balans, raken verward, en kunnen concluderen dat de oude mens er nog steeds is. Dit ondanks het feit dat Romeinen 6 zegt dat de oude mens is gestorven. Het verlangen, zeggen we dan, moet verkeerd zijn. Er is iets verkeerd aan mij en de Schrift delft het onderspit. Of, we proberen de waarheid van de Schrift in stand te houden en zeggen dat de dood van de oude mens 'positioneel' is. Dit betekent dat de oude mens alleen dood blijkt zolang we hem voor dood "*rekenen*" (Rom. 6:11). Maar dan wordt de Schrift weer het slachtoffer. Als de oude mens alleen 'positioneel' stierf, werd de nieuwe mens alleen 'positioneel' opgewekt. Dan is de wedergeboorte alleen een feit zolang ik mezelf als levend "*reken*" (Zie meer hierover in deel 14, *De Crisis van Romeinen 7*).

Verlangens lijken vaak slecht. Waarom zou ik, als een verlost christen, "*wanneer ik goed wil doen, kwaad doen*"? Waarom wil ik slecht doen - haten, bekritisieren, afgunstig zijn, begeren - als ik weet dat het de ander benadeelt? *Het volwassen christelijke antwoord is dat ik dan niet besef wie ik ben*. Ik kijk niet met een zuiver oog (Mat. 6:22). Wij leven door het geloof (substantie) van de Zoon van God (Gal. 2:20). *Dit is niet ons doel, maar ons vertrekpunt*. Christus is de praktische Realiteit en Interpretatie van mijn volledig bevrijde leven. Mijn verlangens vertrouwen is een onderdeel van dit pakket. Dit komt tegemoet aan onze 'slechte' verlangens en gedachten (Matt. 6:23). In diepste zin verlangen we naar de schoonheid en substantie in het leven van anderen. Maar we interpreteren ze kwaad, slecht of verkeerd en het geheel wordt vervormd. Dit is begrijpelijk, want van jongs af aan keken we met een "*onzuiver (dubbel) oog*" naar goed en kwaad. Maar zodra we, in ons verenigde leven met Christus, met een "*zuiver oog*" kijken, zien we alles door de bril van God. Dan is het hele schijnbare probleem opgelost en zijn we klaar om Romeinen 8 te ervaren.

Als jaloezie of wat dan ook opkomt, zeg ik: "*Wat bent U van plan, Heer?*", wat een roep is om de juiste interpretatie van wat achter dat verlangen zit. Het antwoord is verbonden met onze eenheid in de geest en staat lijnrecht tegenover het foutieve idee van een gelijktijdige aanwezigheid van de oude mens en de nieuwe mens.

Wanneer we echter zien wie we in Christus zijn, zien we dat ik als Hem ben en Hij als mij is, en Christus behaagt God altijd. Wanneer Christus ons leven is, *zien we alles door de bril van Christus, zowel het positieve als het negatieve*. We ontvangen het goede uit Zijn hand, maar ook het kwade. Het kwade dat Job overkwam, was ten goede. Ook wat de broers Jozef aandeden,

was ten goede: *“Jullie weliswaar, jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, maar God heeft dat ten goede gedacht, om te doen zoals het op deze dag is: een groot volk in leven te houden”* (Gen. 50:20). Al het negatieve in ons leven is niet iets wat ons zo maar overkomt. God werkt in alles naar de raad van Zijn wil (Efez. 1:11) en in dit opzicht formeert God zowel het licht en schept Hij de duisternis (Jes. 45:7). In God is geen duisternis, maar toch bewerkt Hij heil en schept Hij onheil. Alles valt onder Zijn soevereiniteit.

In de film *Cast Away* speelt Tom Hanks Chuck Noland, die, na een vliegtuigcrash, meer dan vier jaar op een onbewoond eiland verblijft. Wanneer hij uiteindelijk terugkeert in de bewoonde wereld, hoort hij dat zijn vriendin is getrouwd en een kind heeft. Te midden van al zijn verwarring en onmacht was het enige dat hem te doen stond, is te blijven ademen. Dat geldt in ons geestelijk leven ook. **We ademen de adem van Christus, we zien zoals Hij ziet en hebben lief zoals Hij liefheeft.** Zoals het leven van Chuck Noland op een kruispunt stond, **is het kruis steeds het referentiepunt van ons leven.** Wanneer we zien dat we één geest zijn, bereiken we de volle maat van de wasdom van de volheid van Christus (Efez. 4:13). De aansporingen en regels van Paulus worden dan beschrijvingen van het leven van Christus dat Hij **als** ons leeft. Dit is de fase van ons geestelijke leven van vaders (1 Joh. 2:12-14), die God werkelijk hebben leren kennen.

Het vuur van Gods verlangen wordt **gekanaliseerd** door het kruis in ZIJN hart om Zichzelf uit te drukken in Zijn Zoon. Vuur kan namelijk een ongecontroleerde uitwerking hebben en een bosbrand veroorzaken. Een gecontroleerd vuur kan echter een kachel verwarmen. Gods verlangen begint altijd als een vuur dat het kruis in Zijn hart passeert. God heeft voor eeuwig gekozen om een God te zijn voor anderen uitgedrukt door Zijn Zoon. Daarom zit er ook een Lam op de troon van God:

*“Want het **Lam**, Dat in het midden van de **troon** is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen”* (Openb. 7:17).

Wanneer we delen in de uitdrukking van Gods verlangen door het kruis, door de geest van Christus (1 Kor. 2:16), ontmoet dát verlangen het kruis in ONZE harten. **We kijken niet naar de uiterlijke verschijning van het verlangen, maar naar de juiste interpretatie ervan.** Het kruis betekent dat dit verlangen is gekoppeld het kenmerk van *mijzelf-voor-anderen*. Wees dus niet verbaasd dat het oorspronkelijke en onuitgesproken verlangen in het hart van de Vader hetzelfde pad bewandelt als het onze, omdat we beiden een kruis in ons hart hebben.

“Hij zei tegen allen: Als iemand achter Mij wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis dagelijks opnemen en Mij volgen” (Lukas 9:23).

“Maar ik maak mij nergens zorgen over, en ook acht ik mijn leven niet kostbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, evenals de bediening die ik van de Heere Jezus ontvangen heb om te getuigen van het Evangelie van Gods genade” (Hand. 20:24).

Maakt dit je niet blij?! Ik word niet langer heen en weer geslingerd door verlangens en gedachten die mij veroordelen, maar ik breng ze krijgsgevangene onder de gehoorzaamheid *van Christus* (2 Kor. 10:5). Niet de gehoorzaamheid van de wet, maar de roep van de nieuwe mens om ons

lichaam te stellen tot een levend offer dat God welgevallig is (Rom. 12:1). Al die verlangens en gedachten die aan de poort liggen (vgl. Gen. 4:7), veroordelen ons niet (Rom. 8:1). We dragen ons kruis, dat als een poort dient, als een deur tot ons leven, om “*elk plan gevangen te nemen*” (2 Kor. 10:5 Naardense vert.). Wij zijn helemaal verlost! Maakt dat je niet blij?! Het oude is voorbijgegaan!!! Wij zijn dan ontwaakt en Christus licht over ons. Dit is het kenmerk van de vierde klas.

De herkenning van Gods aanwezigheid

Wanneer Christus over ons licht, betekent dit de voortdurende herkenning van Gods aanwezigheid. Het is de aanwezigheid, dat zoals Hij is, ook wij in deze wereld zijn. Durf dan te zeggen: “*Wie mij heeft gezien, heeft de Vader en Jezus gezien.*” Dat is óók een kenmerk van de vierde klas. De herkenning van de Gods aanwezigheid zien we in Johannes 5:19:

“Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.”

Jezus, als zoon van de timmerman, kon niets uit zichzelf doen. Hij kon Zijn bediening alleen uitvoeren op basis van Johannes 5:19, het “*Principe van de Vader*”. Wanneer de Zoon deed wat Hij de Vader zag doen, was dit alleen mogelijk door de herkenning van de aanwezigheid van de Vader.

Een voorbeeld vinden we in Johannes 2:1-11, de bruiloft in Kana. De wijn was op en Maria maakte Jezus hier op attent. Jezus zei echter tegen haar: “*Vrouw, wat heb ik met u te doen. Mijn uur was nog niet gekomen*” (Joh. 2:4).

Een ongelovige moeder merkte eens op dat je zo niet tegen je moeder spreekt. Jezus wist natuurlijk dat Hij zijn moeder moet eren, maar hier speelde iets dieper. Hier lag een verzoeking om iets uit zichzelf te doen. Hij moest het eerst de Vader zien doen en weten wat Zijn weg was. Zijn uur was echter nog niet gekomen. Wat maakte dat zijn uur direct daarna kwam? Maria zei: “*Wat Hij ook tegen u zal zeggen, doe het*” (2:5). Maria geloofde in het onmogelijke, zoals ze ook zei tegen de engel bij de aankondiging van Jezus’ geboorte: “*... laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord*” (Lukas 1:38).

Geloof brengt God in beweging. Christus is onze bron van actie, altijd in overeenstemming met de gezindheid, met het denken van Christus in ons (1 Kor. 2:16).

Met de herkenning en het besef van Gods aanwezigheid willen we deze serie over de leerschool van de verhoogde Christus afsluiten.

De vaders hebben geleerd niets te doen voordat zij het hun hemelse Vader hebben zien doen. Hij werkt het willen als het werken in ons, om het als ons uit te werken (Fil. 2:13; Ezech.36:37a)

De ware kennis van de Vader door onze vereniging met Christus in de Geest, kan een totaal andere weg zijn, dan toen we jong in het geloof waren. Toen wilden we in volle vaart achter Jezus aan. We wilden vrucht dragen voor Hem, want, zo zeiden we, onze werken tellen toch voor de rechterstoel van God?! We werden misschien verzocht: “Je doet niets! Laat je christenleven zien!” Satan werkt volgens deze methodiek. Dit kan een beproeving zijn, maar wanneer de stem van

onze natuurlijke ambitie is verstomd en plaats heeft gemaakt voor verbrokenheid, verschijnt de geestelijke geur van de geestelijke vaders. Dan ontdekken we opnieuw, dat we Christus verkondigen door onze woorden, maar nog meer door onze daden die we de Vader eerst hebben zien doen.

“Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal MAKEN dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt” (Ezech. 36:27).

“In de volle dag” zien we dat alle rijkdommen in Christus ons deel zijn, hier en nu. We ZIJN het licht van de wereld, want zij ZIJN één met Christus die het Licht van de wereld is. We ZIJN geur en een uitdrukking van Christus, want “zoals Hij is, zo zijn wij in de wereld” (1 Joh. 4:17B). Het is een leven en vrijheid vol heerlijkheid, hier en nu.

*“Daarom, mijn geliefden, zoals u altijd gehoorzaam geweest bent, niet alleen zoals in mijn aanwezigheid, maar nu veelmeer in mijn afwezigheid, werk aan uw eigen zaligheid **[huidig behoud!]** met vrees en beven, want **het is God, Die in u werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen.***

*Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen, opdat u onberispelijk en oprecht zult zijn, kinderen van God, **smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht**, waaronder u **schijnt als lichten in de wereld**, door **vast te houden** aan het **Woord van het leven**, mij tot roem met het oog op de dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb hardgelopen en mij ook niet tevergeefs heb ingespannen” (Fil. 2:12-16).*

Studievragen

1. Welke twee facetten van 'licht' zie je in deze studie?
2. Waarom is waakzaamheid zó belangrijk?
3. Hoe werkt Lukas 12:42-43 in jouw leven?
4. Vertel iets over de relatie tussen verlangens en interpretatie.
5. Helpt dit je om te zien dat je een *volkomen* verlost persoon bent?
6. Wat sprak je het meest aan in deze studie?
7. Wat sprak je het meest aan in de hele serie?